

Extras din Legea nr. 448/2006 - tipuri și grade de handicap în România

Vă reamintim că în România, potrivit Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu dizabilități, republicată, tipurile de handicap sunt: fizic, vizual, auditiv, surdocecitate, somatic, mintal, psihic, HIV/SIDA, asociat, boli rare, iar gradele de handicap sunt grav, accentuat, mediu și ușor.

Conform unor statistici realizate de Ministerul Muncii și Protecției Sociale, în România există nu mai puțin de 861.016 persoane cu dizabilități. Această cifră a fost stabilită pentru finele lunii iunie 2021, iar 98,06% se aflau în îngrijirea familiilor și/sau trăiau independent, și 1,94% se aflau în instituțiile publice rezidențiale de asistență socială pentru persoanele adulte cu dizabilități (instituționalizate).

La finalul lui iunie, rata persoanelor cu dizabilități raportată la populația României a fost de 4,45%, cele mai mari rate înregistrându-se în regiunile Sud-Vest Oltenia, Sud-Muntenia și Nord-Vest, respectiv 5,65%, 4,82% și 4,75%.

Cele mai multe persoane cu dizabilități se înregistrează în București (73.522 persoane), urmat de județul Prahova (37.909 persoane) și județul Argeș (32.227 persoane), iar cel mai mic număr era în județul Covasna (6.442 persoane). Femeile reprezentau 53,34% (459.270) din totalul persoanelor cu dizabilități, mai precizează Ministerul Muncii, potrivit Agerpres.

Extras din Legea nr. 448/2006

Articolul 2

(1) Persoanele cu handicap sunt acele persoane cărora mediul social, neadaptat deficiențelor lor fizice, senzoriale, psihice, mentale și/sau asociate, le împiedică total sau le limitează accesul cu șanse egale la viața societății, necesitând măsuri de protecție în sprijinul integrării și incluziunii sociale.

Articolul 3

Protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap au la bază următoarele principii:

- a) respectarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului;
- b) prevenirea și combaterea discriminării;
- c) egalizarea șanselor;
- d) egalitatea de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă;
- e) solidaritatea socială;
- f) responsabilizarea comunității;
- g) subsidiaritatea;
- h) adaptarea societății la persoana cu handicap;
- i) interesul persoanei cu handicap;
- j) abordarea integrată;
- k) parteneriatul;

- l) libertatea opțiunii, a controlului sau/și a deciziei asupra propriei vieți, a serviciilor și formelor de sprijin de care beneficiază;
- m) abordarea centrată pe persoană în furnizarea de servicii;
- n) protecție împotriva neglijării și abuzului;
- o) alegerea alternativei celei mai puțin restrictive în determinarea sprijinului și asistenței necesare;
- p) integrarea și incluziunea socială a persoanelor cu handicap, cu drepturi și obligații egale cu ale tuturor celorlalți membri ai societății, cu respectarea nevoilor specifice persoanelor cu handicap.

Capitolul II Drepturile persoanelor cu handicap

Articolul 6

Persoanele cu handicap beneficiază de drepturi la:

- a) ocrotirea sănătății - prevenire, tratament și recuperare;
- b) educație și formare profesională;
- c) ocuparea și adaptarea locului de muncă, orientare și reconversie profesională;
- d) asistență socială, respectiv servicii sociale și prestații sociale;
- e) locuință, amenajarea mediului de viață personal ambiant, transport, acces la mediul fizic, informațional și comunicațional;
- f) petrecerea timpului liber, acces la cultură, sport, turism;
- g) asistență juridică;
- h) facilități fiscale;
- i) evaluare și reevaluare prin examinarea la domiciliu a persoanelor nedeplasabile de către membrii comisiei de evaluare, la un interval de 2 ani.

Secțiunea a 2-a Educație

Articolul 15

- (1) Persoanele cu handicap au acces liber și egal la orice formă de educație, indiferent de vârstă, în conformitate cu tipul, gradul de handicap și nevoile educaționale ale acestora.
- (2) Persoanelor cu handicap li se asigură educația permanentă și formarea profesională de-a lungul întregii vieți.
- (3) Persoana cu handicap sau, după caz, familia ori reprezentantul legal constituie principalul factor de decizie în alegerea formei și tipului de școlarizare, precum și a unității de învățământ.

